

Решение № 249 от 24.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 397/2009 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Илиана Папазова

чл. 39 ГПК

чл. 49 ГПК

чл. 280, ал. 1, т. 2 ГПК

чл. 290 ГПК

чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ

Когато страната е преценила, че личното ѝ уведомяване би било затруднено или неудобно и е посочила съдебен адрес, считайки, че така процесуалните ѝ права биха били по-добре защитени и изрично е уведомила за това съда, последният не може да пренебрегне желанието на страната, изпращайки ѝ съобщенията на друг адрес. Разпоредбата на чл. 49 от ГПК не намира приложение в случаите, когато страната е посочила съдебен адресат.

Производството е с правно основание чл. 290 от ГПК.

Образувано е по касационна жалба, подадена от О. К., представлявана от кмета К., чрез процесуалния представител-адвокат В. против въззивно решение № 751 от 10.11.2008 г. по в. гр. д. № 978 по описа за 2008 г. на Благоевградски окръжен съд, с което е отменено решение № 163 от 22.07.2008 г. по гр. д. № 336/2008 г. на Районен съд Сандански в отхвърлителната част за сумата от 1 605.24 лв. до 2 260.26 лв. и за периода след 8.07.2008 г. до 15.08.2008 г. и вместо това е постановено друго, с което е осъдена О. К. да заплати на Л. К. Т. още 655.02 лв., представляващи обезщетение за периода 8.07.2008 г. до 15.08.2008 г., през който е останала без работа, в резултат на незаконното уволнение, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 4.04.2008 г. до окончателното ѝ заплащане и е потвърдил решение № 163 от 22.07.2008 г. по гр. д. № 336/2008 г. на Районен съд Сандански в останалата част. Искането е за отмяна на постановения въззивен акт поради допуснатото съществено нарушение на съдопроизводствените правила във връзка с призоваването и решаване на въпроса по същество, с отхвърляне на предявения иск. Претендира направените по делото разноски.

С определение № 485 от 7.05.2009 г. ВКС е допуснал касационно обжалване на въззивното решение на основание чл. 280, ал. 1, т. 2 от ГПК по поставения въпрос за това редовно ли е, съобразно нормата на чл. 39 от ГПК, призоваването, ако съобщенията са изпращани лично на страната, при положение, че в още с жалбата е бил посочен съдебен адрес и лице, на което да се връчват съобщенията, който в случая е и пълномощник на страната.

В съдебно заседание страните не се явяват, не се представляват и не вземат становище.

Върховният касационен съд, състав на III г. о., след като обсъди направеното искане и доказателствата по делото, намира следното:

С постановеното въззивно решение е уважен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ.

По въпроса, във връзка с който е допуснато касационно обжалване-въззивния съд е приел, че като е изпратил доклада по делото и призовката за проведеното съдебно заседание на адреса на О., а не на посочения в жалбата -съдебен адрес, не е допуснал процесуално нарушение, тъй като е налице лично уведомяване на страната. Призовките са получени лично от кмета на О. и при положение, че същият не е отказал приемането им, следва да се счете уведомяването за редовно. Позовал се е на нормата на чл. 49, изречение последно от ГПК, съгласно която за място на връчване се счита- и всяко място, на което адресатът може да бъде намерен.

Касационното обжалване е допуснато на основание чл. 280, ал. 1, т. 2 от ГПК, във връзка с представен друг акт на Благоевградски окръжен съд /определение от 27.11.2008 г.

по гр. д. № 67/08 г./, в който в идентична хипотеза /изпращане на съобщение на адреса на О., а не на посочения в исквата молба съдебен адрес/, е прието, че са опорочени действията по призоваването, налице е нередовно уведомяване и на това основание обжалвания акт следва да бъде отменен.

Съгласно [чл. 290, ал. 2 от ГПК](#) - касационният съд се проверява правилността на въззивното решение само по посочените в жалбата основания.

В случая посоченото е неправилност на решението поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила във връзка с извършеното призоваване на адрес, различен от посочения, с което е нарушено правото на защита на страната. Твърди се и нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилно тълкуване на основанията по [чл. 328, ал. 1, т. 6 и т. 11 от КТ](#).

Настоящият съдебен състав споделя тезата на касатора за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила на [чл. 39 от ГПК](#). Като е предвидил възможност за връчване на представител, законодателят е целял да създаде гаранция за защита на правата на страната, която поради липса на достатъчно правни знания, поради прекомерна ангажираност, или по други причини-не е в състояние да следи лично за хода на процеса и именно затова- е натоварила друго лице /притежаващо съответната компетентност, възможности и организация/ с извършването-вместо него на необходимите процесуалните действия, изискващи спазване на преклузивни срокове, изготвяне на становища, предварителна подготовка. /Това с още по-голяма сила важи за публично учреждение, каквато е общината, в която ежедневно постъпва обемна кореспонденция./ Разгледана по този начин-нормата на [чл. 39 от ГПК](#) не може да се тълкува разширително. Същата установява задължение за съда-когато страната е посочила в седалището на съда -лице, на което да се връчват съобщения-съдебен адресат/както е в случая/- връчването задължително да се извърши на това лице. Още повече, че установеният в [чл. 38 от ГПК](#) общ принцип е, че съобщението следва да се връчи на адреса, който е посочен по делото. В случая-единственият посочен пред въззивната инстанция адрес на О. К. е този на съдебния адресат, който в случая е и неин пълномощник по делото. Съгласно [чл. 45 от ГПК](#) - връчването на представител се счита за лично връчване.

Цитираните законови норми налагат извода, че в случая, когато страната е преценила, че личното ѝ уведомяване би било затруднено или неудобно и е посочила съдебен адрес, считайки, че така процесуалните ѝ права биха били по-добре защитени и изрично е уведомила за това съда, последният не може да пренебрегне желанието на страната, изпращайки ѝ съобщенията на друг адрес. Без значение -в случая е, че кметът на О. е получавал лично съобщенията и не е отказал приемането им, както и че страната е публично учреждение/каквато в случая е О. / и нейния адрес е общоизвестен. Неправилно въззивният съд се е позовал на [чл. 49 от ГПК](#), тъй като в случаите, когато страната е посочила съдебен адресат - тази норма не намира приложение.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав счита, че като не се е съобразил с направения избор от страната-да бъде уведомена на посочения съдебен адрес, а е изпращал съобщенията си лично до нея, въззивният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което налага отмяна на въззивния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, като при новото разглеждане всички съобщения до О. К. следва да бъдат изпращани на посочения от нея - съдебен адрес.

Мотивиран от горното, Върховен касационен съд, състав на Трето гражданско отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 751 от 10.11.2008 г. по в. гр. д. № 978 по описа за 2008 г. на Благоевградски окръжен съд и ВРЪЦА делото на същия за ново разглеждане от друг състав с оглед дадените указания.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Връзка с други съдебни актове:

- [Определение № 485 от 7.05.2009 г.](#) на ВКС по гр. д. № 397/2009 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Илияна Папазова